

జనవ టో

ఈ న్నర్వకిగ్యంద వెచ్చ సమస్యలకుగూర్చి పాతకులు చర్చించవచ్చు. తమ తమ అభిప్రాయాలను స్వీచ్ఛగా వెలిబుచ్చవచ్చు. వ్యక్తిగత దూఢలులకుమాత్రం యిది వేదికకాదు. —సం. ఇ. రై

卷之三

ప్రే యూనివరిటీకోర్సు:

వ్యాపక తెలుగు

‘ప్రి యూనివర్సిటీ లోగు’ - స్కూల్ లెఱగులు గుర్తించి విద్యార్థిశు మాపక్రి కొని ప్రశ్నలైర్చరమం చింతన గొఱ్పాయి న్నామ. యూనివర్సిటీ కు జీవ ప్రభావముల కోసం, కాంప్యూటర్ ల బహుమార్యగ్రంథాలను నిర్దయించుతున్నారని ఆశాపడి చేయబడినది. లిస్టుతనమని ఆధ్యాత్మిక మును పాటించక వునుకు చదువుకొప్పకు ఫహాయి. కొన్నికొన్ని సమయాల అనుభవముమాద అర్థవస్తున్నామ. ఏడాంచు దేండ్ రాజు, పోర్టన, చేమన విద్యాలయ, ఆధ్యాత్మిక మును ప్రమీంపటయే, వర్లించుమాన్నారు. ఇకి వయస్సుమాద ఆధారపడిన్నస్తుది. ప్రి యూనివర్సిటీ వర్పన విద్యార్థికి కనీసం 15 వంర్లురాశంమసు. అకెన్సి లెఱగునందు కొంక అనుభవము వర్షించుందును. స్కూల్ లెఱగు, యూడెండ్ డిగ్రీలులూ చదువు టకు ఎక్కి కష్టముపుండదు. నోట్లు చదివి ప్రాయి మార్కులు తెల్పుకొన్నునాటి యూనివర్సిటీల అభిప్రాయంగాదు. నోట్లు మాలగ్రంథమునకు సరిపడదు. మాల ము చదివి వివయగ్రహణం చేయాలసేటి, విద్యా భ్యాసముయొక్క మాఫ్యోగ్రేడ్ కమ్యూ. అంతకంటే ముఖ్యంగా తమ పుస్తకములు ఆమ్ముదు పోవాలసే వుండే క్ర౒ం ఏ యూనివర్సిటీకి శేడు. భోర్సు ఆఫ్ ప్రైవేట్ అను విద్యార్థులుల వంపుల పార్ట్యునిట్లులు తేస్తున్నాయి. కర్మాచారమిక్ కాన్సిలు అమెరించిన మిధట సే అని పార్ట్యుగ్రంథములగుమన్నామి.

స్వాతంత్ర్యసర అయిన కర్ణాక, కాలి
కలణి యిచే లక్ష్మినును అలవాటువదు
ఉపః, ప్రియుసవర్ణాటి కొను ఏరుచబడి
అన్ని స్వభావిని యింగ్లీషులో పోధింపబడు
నున్నామి. ప్రియుసవర్ణాటి కొన్ని
స్వభావమాత్రిమే నద్దియించబడిసాచి. కాలిలో
కెళ్ళమాండు ఆ స్వభావిన్నాటి కొద్ది ప్రాణిశ్యాప
పొందియుంచే చాటననునది, ఆ కొన్ని వర్ణి
క్రీము. కాగా ప్రియుసవర్ణాటి కొన్నికా
స్వమర తెఱఁగుగాని, స్వమర ఇంగ్లీషుగాని
పుండనవఫరము తెడని కా యిథి ప్రాయము.
కా అ క్రి మే ఈ చరిస్తికులకు అధ్యాపకులం,
మద్యాహ్నయి అలవాటు పడగలరనీ, ఆ వ్యక్తు
కమ్మును పాటించంగా గేను అశిష్టున్నాను.
వెలురు — కంఠాలతుని రామరెద్ది.

కంపసముద్రం - సుదమద వదకం

పుదుయరి తాలూకాలోని కంచిముద్దం-
గుద్దమడ స్క్రీమును గురించి నువ్వుడెండు
లైగా అందోళన సాగింది. ఎట్లనీ యా
స్క్రీమును ఆంధ్ర క్రెడిట్ క్రెఫ్ట్ క్యాం
మంజారు లేసింది; ఒక ఏడాడిల్ గా యా
స్క్రీముణి శ్రూర్తికావాలని ఉత్సవాల
లేసింది. ఇర్కమండ మంచి యా వథకమునకు
కంసుస్ట్రీషన్లేసి ఎనిమిది సెలం గడియా
యింకచరణ పనిప్రారంభించబడక చోడడం
లోచనయం. మంచీ సుమిర్చిం క్రీచారం,
అయికట్టుకొరు భ్రావులను వదును లేసమంచు
న్నారు. గాల్గుస్టాన్ చెండల్ చించబయి,
16-5-59 లేపి నురూ పొడింపి చెంది.
ఈ బలంఖారవల్ ప్రచురింగల ఉద్దూరం
క్రిందానున్నది. అప్పు స్క్రీములే నలిపి వెట్ట

రనిశుద్ధ ప్రచారం సాగుతున్నది. కల్గి
వర్షాన్న కాథాలు తమించం యీ నీటు
ప్రారంభింపబడేటు వూడుకలసినదిగా నిజం ప్రి
శేముణ్ణున.

“పాలేరు” రై రైన్స్టోఫ్స్ ఏర్పరచలె
సెల్లూషిల్స్ కండుకూరు తాలూకా కలికె
వాయి లిట్రగుంటు గ్రామమును ఎదురుగా,
166/9-13 మైలుమించ రై రైన్స్టోఫ్స్ కావలె
నని ఆంధ్రాన శేరాము. లిట్రివాయి లిట్ర
గుంటుక రై రైన్స్టోఫ్స్ అవవరమున రై రై
శాఖావారు గుర్తించినట్లునొడ తెఱంపున్నది.
కాని ‘లిట్రగుంటు’ వేగాల రై రైన్స్టోఫ్స్ న
నెల్లారు లేటాలోనే కుర్కాళి లున్నందున
“కలికెవాయి లిట్రగుంటు” అను వేరుపెట్టి
టుకు అవశాఖములేదని రై రైశాఖ అభిప్రాయ
ఉంచున్నదట. ఈ పేరు పెట్టడపోయినప్పు
టికీ, కలికెవాయి లిట్రగుంటువద్దనే శాలేరు
పేరుకో వంటనే దయిణ్ఱరై శాఖ కోరై
రై రైన్స్టోఫ్స్ ను ఏర్పరచలనివదిగా ప్రార్థి
స్తున్నాను.

క. రిట్రోగుండ —స. నరసింహరావు
ట్రాఫ్టర్,
కృశ్నపురయాదీశ్వర వెంచుము

రాఘవాయణము

(2-వ శ్మారక

ప్రయోగాల సంఘము

“నుని యొద్దమున నెడర్లోందున?” అని ఆశా చింపఁడుగాను.

రావణునికి ప్రాయమును గ్రహించి
పనిష్టించుకున్నాడు కొంతికాలమౌనిక వశిష్ట
యతని మనోంధిము నీ యి తే ఈ గత దశ
నీచ్చెసు, కఠువారి రావణుడు భగవంతు
రూపమైక్కిదని యదుగు బ్రాహ్మణత్రముడిను

చెన్నిదోడుగాను. “రావడా! ఆ భగవతుడు ప్రాజగంతిర్యామి. ఆ యన తే నోటులేదు. సాకశుడు, అధ్యత్తుడు అతడే ఓంకారము, వల్మిము, సామర్థీపురిమి; అతడే లాకషణంరథ్యుడు; సంచించువునువాడు; శాఖించువాడు; అసిమధ్యంరిపొతుడు; అతడే కుగలు, రాత్రి, మాల్కములు నకిని చేసిందిరమున్నవి. అతడు సేఫువంటి శరీరవాయిగలవాడు. ప్రిమర్మవమ్మి ప్రతిశుషికలవాడు. అతని దేవమండలమీ ప్రయుచుడును. అతనిని యజ్ఞములచేతన శ్రూజల చేతన, దాన కషస్మిల చేతన చూడ

భాషయి, అతని వ్యాధిములందు భీషణిలవారి
అతనియండే ప్రాణముల నిలిపినవారు; అతని
నిత్యమువందుందినవారు; అక్కడే దిక్కు
వమ్మినవారు; ఔనముచే దహించుకొనిన ప్రా
ములు కిలవారు మూర్క్రత యైకనిని చూశి
గలను. రావడా! సివతనిని మాచడడల
నినతో స్కాట లు పొయిము చెప్పిదను. ప్రేత
యుగ ప్రారంభమున జీవకిలకు ఖనమ్ముల
మేళు చేయింగు కి త్రివున్నారాయణండు
ఇష్ట్వుకు వంచమున దళగర్భ నుచిరాయవ
ప్రత్యుండై మానవజీవు ముంగులడు. అతని
రాముడడి పెఱుతును. వారాయణుని శ్వార
అమ్మి జనముని భూమియిందు ఉపునై దొర
తిను, ఆమును సీతును దును. ఆను రూపమ
నియచమూనియు. ఆము మహావిష్ణురి. ఆను
ప్రిలప్పుడు భీషణి సమస్థిందియే యొండును

ప్రికానుడు తంప్రియోడ్ మేరక భార్య
సికత్తిను చెప్పుటు లాగ్ కృష్ణానితీదన
దండకారణ్యమున వివిధము దేయున..”
అస్తు వనశ్రుత్యార్థుడు తెలియ దేయగా
రాము! రాఘవుడు సత్తోదివైరమును గోయను
దుర్మనువై నాశాదించుచు తిరుగుచుండెను

“సే రాకవంప్రా! ఈ కథను నీతు చార

దుయు లేవగంధర్య సీద్ద బుధుల పమున్ చున
చెప్పిను. రాము! స్తో యుద్ధము గోరియొ
రావణుడు మహామతిప్రతయుగు సీకను వూరిం
చెను. ఇంకిను ఈ కథా శీషమును జారము
దేఱు తెలిపేను. చెప్పేద నాటకింపును. రావ
ణుడట్లు చించయమునుగోరి రాముఖులతో తిరు
గును. కింగు పుచ్చారియైన జారములు విచి

చే ఈ ల తోడించి, ‘భగవానులుగారుని మియ్య పర్వతాకములు యిథేర్పుగా బంచరిం తెలుగాని ఏ అాకమున బలవంతులైన నును ఘ్యులు గలశో వాకు సెబించు. వారితో నేను యొద్దుము చేయుదును.’ అని ఆదుగుగా నారదుఁడు రావణునికిట్టు తెలియజేసును. ‘రావణు షీరషముక్రప్రాంతమున శ్విశక్రీయమును ద్వీపము కలదు. ఆన్యటి మనమ్ములు మహాశీరులు, కూరులు, ధీరులు; గొప్ప బలవర్గములు కలారు. నీవు యొద్దుము చేయి గోతునటి మనమ్ములువాళే?’ నారదుఁడుకి తెలియణఁగా రావుఁడు మఱి ‘బ్రహ్మక్రీయి! ఆ బలవంతులైట్లు జన్మింతురు వారా శ్వీచ ద్వీప లిపిమ్మెట్లుర్చుడైను బలించును.’ అని ఆదుగుగా నారదుఁడు ‘రావణ! ఆంధుండువారు గా రాయి తెలుగులు. వాత వారాయులునే ఏ నువ్వులు

సందు నిలుపుర్కొని ప్రాణములనైరము ఆక
యండే యుంచువారు, ఆకఁడే లిష్ట్టుని నమ్మి
వారు, అ నారాయణునిచేక వర్ణివవా
అ శ్వేతశ్రీకమున ని వసింతు య? ఆ
చెత్తుగా రాఘవుడు ‘హనతనితో
యుద్ధముచేసివను,’ అనిషత్తి పుష్టవికస
సెక్కి రాఘవమేళముగా వంటనే శ్వేత
దీపమునకు బయలుదేఖాను. కలహసిర్యియ
దగు నారథుడు ఆ మంతు దూయాటుకై సా
రముగా బయలుదేతి శ్వేతదీపమున తేగన
రాఘవమంత్రులు దీపమును తేఱి వూడుకూడ
భియిషి వెనుకుయ ఉరుగిదిరి. వారితోపా
రావణుడు తన పుష్టవికమునుశూద విడి
భియించరియాము భరించి యు శ్వేతశ్రీక
పుష్టవికమును.

“ఆశ్లేష తిఱగుచున్న రావణుని అ దీని
వాసులగు త్రైలుగు గాంరిరి. అందు ఒక ను
దరి రావణుని చేయబడ్డాని, “నీ పెవల
ఇచ్చుట కంచుటకు వచ్చింది? ని జ్ఞాన
పంచిం? వచ్చుటు వాడ్కుచేంతును.” ఆ
అడిగేను. ఆశ్లేషు రావణుడు కోపముతో
తాను చెప్పి వసుని తున్నారుదనవియు, కనె తె
రావణుడునియు, కనెతో ఇమానులగు వారికి
ఎందు చేయగోరి వల్పితినియు చెప్పి
నా త్రైలు పత్నుని సమిరి. అందు ఒక కృ
తోపముతో రావణుని చెప్పి వచ్చి
గిరిందినే పడిలఱి, ఇంది చేతులుగాలి
పురుగుని పద్మితిని తక్కిన త్రైలకు చూచే
అస్తు త్రైలండిలు ఒకతిరియాకి నో
రావణుని చట్టి లాగుచుండఁగా రావణుడు
వారి చేతులలోఁడి ఉపిరాదక నిశిహం
చుండిను. ఆప్పుడు రావణుడు తన లుధికి
లక్ష సుపరియోగించి ఒక త్రై చేయిలినెను
అను అతనిని శేఖస విసిపోత్తెండు, మట్టెండు
త్రైన రావణుడు గోర్కుతో తుఁగా వా
వానిని పముద్రమంతాగికి బిపటిత్తెండు, రా
భుండు కొంచెనేటికి వముద్రమండి త్రై
వచ్చుతు, రామ! రావణుడా త్రైలచే ఉండు
పూర్వమ కూడసామ్రాజ్య చూచి ఆశ్చర్యప
నిష్ఠును వాట్టునే డెను రావణుడు రిండు
సుయాతమ నిష్ఠుచుట్టునుకేరి, “నీ నిన్నిదు
శాకములు జయించి ఇచ్చుట కెనలు త్రై

చేసుకల్గా విట్టి ఇరుములపొడుక్కిల్లదా. శీగు
శ్రీ చూషణ రాల్చిన నీమలు. ఇట్టివారితో
సంధిచేశుకోనట మౌలు,? అని తలచోకసు.
రాము! రాముడై శ్రీపదిష్టయను తిరిగి
కొనవరటని మంచ గా వసమిర్చుయు తిరిగసు.
అష్టవ్రం ద్యోగిస్తాగరస్తువను జనక్కుమా
రుని దూరి చేసుకల్గాడింది, ఈ లాపుమా
వెంచ్చుడు పృథివీంది. ఏ వరి కొ ఒక పీఠు
ధ్వనించుచుండిని?? అని అంగఁగా చుట్టూ
మారుడు రామునితో “విష్ణుజగంచరాయి
త్యున క్రిమాన్నారాయుడు” అని చెప్పి
యా భగవంతుని విశ్వరూపమునంకియు వచ్చి
పెరిముగా పోలేగించేను. అనంతరము రామ
ముడై వచ్చినటావుకి ప్రముఖు సిలవుకిని
కొని అంశాప్రాణి తసున. సారదుఁ వీరియం
శయు గాంచి వంతోషముతో బ్రహ్మాయున్న
మేంతుణర్వుక ప్రాంతమునిచు వచ్చిను.

“పారవడక్కు బ్రహ్మానుధికి లచిన
వథంలేదు బ్రహ్మానెలి గింజ బ్రహ్మా ప్రత్యుష కొర్కెన
కాలితింపులోని ఇట్లు చెప్పుచు. “పూర్వచూ
రాత్రిసుఁడు నీరణ్ణకిప్పిడై శుశ్రేష్ఠ. బర
చావములు తిపోలమయేర నాలెఁడు అవధ్యా
చాయెన. వాడైకప్పుచు తిన ప్రత్యుషితో
వార్తివాడములతిదిగి ఎధలో సారాయిఁడుని
నిందించుఁగా సారాయిఁడు నరసింహచెతార
ముక్కి వాసిని తపుగోళ్లకో చీర్చి చంపేన.
ఆ రాత్రిసునికి రక్తపుర్ణవలని దివ్యదృష్టి కల్పి
గను. ఆ దివ్యభూవమువలన వాడు కొన్న
మరల రాత్రిసమస్త కాల ని యొ అస్పుర
తాను మానపులిచే మృతిపాంచాగలననియం
కెరిసికొని నరసింహఁడు తమ తో తల క్రూ
సంఘర్షిసి వాసిని నీఱ్యాచుస్తుఁడు రాత్రి
సుఁడు, “మహాక్షు! ఓ దివ్యసేంహమా! సా
పండసముం. క్రూచ్ఛార్తి వార్తి నిష్టు! శ
ణాగశ పత్సులా! సత్త మానవ్యధూపమాన న
రాత్రివర్క్యమున పోగొట్టుఁగా నేన నిచ
కన్నయుఁడై నీ తో కామ ఉ వొండఁగలన
నన్ను రణ్ణింపుము? అని వేదుకొనుఁగా సార
యఁడుఁడైయని అంతర్గాన ముండెను.
రాత్రిసుఁడై మరల రాత్రిసుఁడుగా బాధిం
శ్రావకంటుకుఁడైయుండ మానవయాపము వెలి
సారాయిఁడునిచే వధ్యాకై జ్యోతిర్యుక్తము
క్రూచ్ఛింపగలఁడు. నేను దివ్యభూవముతో
పవర్పుమారుని మాటలు వివియుఁగిని.
కథన చారమలచారిచే చుండటించి బిగి
చారు, చదివిపారు, నుత్తుసుగుణిని పొం
దురు, పూరి పొపములు కమింయును. వా

“రామ! ఇందునిబు త్రిమేళ దొరావులు నీకు ప్రతిష్ఠాను కేంగాను. రామ! ఈ ప్రాణశస్తును నా సారదులవారు చెప్పిరి. నీను నీ ఎధుకువు ఈ ఇధుంశెయు పచ్చన్నముగా వలిగొపి

“రామ! ఇందునిబు త్రిమేళ దొరావులు నీకు ప్రతిష్ఠాను కేంగాను గామించెన. నీకే రా గ్రోచే రావుఁడితిగియు నీరు చూచును. నీళే కంభువ్రక్త గదాపాడిమైన ప్రిస్తు రాయిఁడవు. నీళే సర్వరోచ పూర్వు దవు. రావులని వధించు నిన్ని ద్రుము నీ మూనపజ్ఞు ముత్తిరియి. రామ! నీకుమాత్రి తెలియదా నీతు సారాయఁడనని. నీ ఇంకాతనుడవను మ్యామ్మా ప్రి. మూనుచుకుపు దాల్చి నేపతులు చేంగు చేసితియి. నీ దుషువల ఉండుకుంటి ఇలిగింపియి. నీకుసిలమీ ప్రి. రా డుడుడా మేము అంకితా సుంది తల్లిని గూరించి లుట్టించెను. ఈప్పథ లుట్టించెను. ఆశైయదునన ఆగట్టుధగవాసులు ప్రిరాము కట్టిగింప రాముఁడు శెమ్ము వితోఁగూడ ఫార్మ ర్యాప్టి పరమావందము నొండిని. ఆచ్చు పాడిన మంత్రియి. రాము, రామువాసరులు ఇధుఁధకేఁచి కథుఁగదు నొతోఁను వెత్తారు. కమిచురి ఆగట్టుధి యియుఁగు రాము ఇం కంపుతీనికాగి కమిచురి కాశులయ్యికి. (ప్రేతివిష్టపురుషులు వచ్చివుఱు నిమాని

